

**MIEJSCOWY PLAN
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO OBSZARU
OSIEDLA DĄBROWA LEŚNA**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracował zespół firmy BROL Systemy Przestrzenne
Główny projektant mgr inż. Zbigniew Bronowicki
Piaseczno 2017

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE

- 1 Uwagi wstępne
- 2 Podstawa prawna
- 3 Podstawowe założenia i metodyka pracy
- 4 Materiały wejściowe
- 5 Ogólna charakterystyka obszaru opracowania

II. CHARAKTERYSTYKA I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

- 1 Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze
- 2 Krajobraz istniejący
- 3 Rzeźba terenu
- 4 Budowa geologiczna
- 5 Surowce mineralne
- 6 Wody powierzchniowe
- 7 Wody podziemne
- 8 Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły
- 9 Warunki glebowe
- 10 Warunki klimatyczne
- 11 Szata roślinna i świat zwierząt
12. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

III. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO DO ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- 1 Uwarunkowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego
- 2 Uwarunkowania wynikające ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego
- 3 Uwarunkowania dla obiektów i obszarów chronionych, w tym z ochrony obszarów i obiektów objętych odrębnym statusem prawnym, w tym obszarów Natura 2000
- 4 Dziedzictwo i zasoby kulturowe

IV. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- 1 Przeznaczenie terenów
- 2 Warunki zagospodarowania

V. POTENCJALNE ZMIANY AKTUALNEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU

VI. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA ORAZ ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA SPOWODOWANE WEJŚCIEM W ŻYCIE USTALEŃ PLANU

- 1 Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego
- 2 Hałas
- 3 Odpady
- 4 Wody podziemne i powierzchniowe
- 5 Emisja pól elektromagnetycznych
- 6 Nadzwyczajne zagrożenia środowiska
- 7 Powierzchnia ziemi
- 8 Gleby
- 9 Bioróżnorodność, szata roślinna
- 10 Świat zwierzęcy
- 11 Krajobraz
- 12 System powiązań przyrodniczych
- 13 Transgraniczne oddziaływania na środowisko
- 14 Wpływ ustaleń planu na obszary chronione obejmujące granicami obszar opracowania
- 15 Wpływ ustaleń planu na obszary Natura 2000
- 16 Ochrona zabytków i dóbr kultury

17 Przewidywane oddziaływania na ludzi

18 Przewidywane oddziaływania na dobra materialne

VII. OCENA SKUTKÓW DLA OBSZARÓW I OBIEKTÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZYRODNICZĄ

VIII. OCENA STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

IX. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

X. OCENA ZGODNOŚCI PROJEKTU PLANU Z ZALECENIAMI OKREŚLONYMI W OPRACOWANIU EKOFIZJOGRAFICZNYM

XI. OCENA ZGODNOŚCI PROJEKTU PLANU Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI Z ZAKRESU OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY ORAZ ZABYTEKÓW I DÓBR KULTURY

XII. OCENA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU OGRANICZENIE POTENCJALNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

XIII. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

I. WPROWADZENIE

1. Uwagi wstępne

Opracowanie „Prognozy oddziaływania na środowisko jest realizacją obowiązku określonego w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.).

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko, zwana s dalszej części opracowania prognozą, jest częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru osiedla Dąbrowa Leśna na podstawie Działu IV „Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko” ustawy określonej powyżej.

Opracowanie „prognozy” ma na celu ocenę realizacji ustaleń planu pod kątem szeroko rozumianej ochrony zasobów środowiska przyrodniczego, a także przedstawienie przewidywanych skutków dla stanu i funkcjonowania środowiska (przekształceń) oraz warunków życia mieszkańców.

Zakres „prognozy” został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 2 i art. 58. ust. 3. ustawy określonej powyżej. Przed rozpoczęciem sporządzenia „prognozy” przystąpiono do zbierania wniosków na zasadach określonych w art. 39 wcześniej wspomnianej ustawy.

Podstawowym celem opracowania prognozy jest określenie potencjalnego wpływu ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska w obszarze objętym granicami planu. Kolejnym celem opracowania prognozy jest wskazanie ewentualnych zagrożeń dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planu miejscowego oraz określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzenia w życie ustaleń planu oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze oddziaływania na środowisko planu miejscowego.

2. Podstawa prawna

Podstawę prawną sporządzenia niniejszego opracowania stanowi art. 54 ust. 1 oraz art. 57 ust.1 pkt. 2 i art. 58 ust.1 pkt. 3 Ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm).

3. Podstawowe założenia i metodyka pracy

Przed rozpoczęciem prac nad sporządzeniem prognozy zakres i stopień jej szczegółowości został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Powiecie Warszawskim Zachodnim. Uzgodnienia w zakresie szczegółowości prognozy odnosiły się przede wszystkim do przedstawienia wpływu założeń projektu planu oraz planowanych w związku z tym przedsięwzięć na formy ochrony przyrody oraz poszczególne komponenty środowiska. Niniejsza prognoza została wykonana z uwzględnieniem zakresu i stopnia szczegółowości wskazanych przez instytucje wymienione powyżej. Treść prognozy jest zgodna z art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. nr 199, poz. 1227 z późn. zm). Prognozę zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy i metody oceny oraz w dostosowaniu do szczegółowości informacji wynikających ze sporządzonego projektu planu miejscowego. W prognozie przedstawiono stan i funkcjonowanie środowiska w obszarze opracowania, z określeniem odporności na degradację i zdolności do regeneracji. Omówiono również założenia planistyczne projektu planu wraz z ustaleniami umożliwiającymi realizację założonych celów. Dokonano również oceny projektu planu pod względem jego zgodności z uwarunkowaniami środowiskowymi i obowiązującymi przepisami prawa określającymi zakres ochrony środowiska i przyrody. Wskazano stopień możliwych oddziaływań na środowisko, mogących wystąpić w trakcie realizacji jego ustaleń. Wreszcie dokonano również oceny ustaleń planu pod względem bezpieczeństwa zdrowia i życia ludzi. Wykonanie powyższych analiz umożliwiło wykonanie podsumowania wpływu ustaleń projektu planu na środowisko oraz wskazanie możliwości zastosowania rozwiązań ograniczających ewentualne negatywne oddziaływania związane z realizacją ustaleń projektu planu.

4. Materiały wejściowe

- J. Kondracki: Geografia fizyczna Polski,
- Wł. Szafer: Szata roślinna Polski,
- Klimaszewski M - Geomorfologia Polski, Warszawa,
- Książkiewicz M., – Zarys geologii Polski Wydawnictwa Geologiczne
- Matuszkiewicz W. – Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski,

- Mapa hydrogeologiczna Polski z objaśnieniami,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki,
- Raport o stanie środowiska w województwie mazowieckim w 2013 r.,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego,
- Rejestr zabytków nieruchomości dla terenu województwa mazowieckiego,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki zatwierdzone Uchwałą Nr IX/90/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z 13 sierpnia 2015 r.;
- Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania „Stare Łomianki” 2008r.,
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi, Warszawa, 2013 r.,
- Strategia Rozwoju Gminy Łomianki na lata 2016- 2030, Łomianki 2016 r.,
- Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015; Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie, Łomianki 2008 r.,
- Program gospodarki odpadami dla gminy Łomianki na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki 2008 r.,
- Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe Miasta i Gminy Łomianki; Fundacja na Rzecz Efektywnego Wykorzystania Energii, Katowice 2008 r.,
- Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i gminy Łomianki w okresie 2009-2015; Łomianki 2016 r.,
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego, KZGW, 2015r.,
- Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki, J. Matuszkiewicz, A. Kowalska, Warszawa, 2009 r.,
- Fauna Doliny Łomiankowskiej, J. Romanowski, Łomianki, 2008 r.,
- Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000,
- System Informacji Przestrzennej Łomianek (ortofotomapa, mapa zasadnicza, mapa ewidencyjna gruntów i budynków, mapa topograficzna, formy ochrony przyrody, mapy zagrożenia i ryzyka powodziowego, informacje o istniejącej infrastrukturze, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki).

5. Ogólna charakterystyka obszaru opracowania

Obszar opracowania znajduje się w centralnej części gminy Łomianki. Gmina sąsiaduje: od zachodu z Gminą Czosnów, od południa z Gminą Izabelin i Kampinoskim Parkiem Narodowym, od południowego - wschodu z Dzielnicą Bielany m.st. Warszawy, od północnego wschodu z rzeką Wisłą. Cały obszar gminy znajduje się w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego. Centrum administracyjnym gminy jest miasto Łomianki. Ogólna powierzchnia gminy wynosi około 38,6 km².

Granice opracowania objęto obszar znajdujący się w granicach obrębu Dąbrowa Leśna i położony pomiędzy istniejącą drogą krajową S7, ul. Kolejową a zwartymi kompleksami leśnymi Kampinoskiego Parku Narodowego. Ogólny obszar objęty opracowaniem powierzchnię około 198,29 ha.

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu strefy zurbanizowanej gminy. Dotychczasowy rozwój zagospodarowania spowodował wykształcenie zwartego układu urbanistycznego o charakterze osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w typie podmiejskim. Tereny zagospodarowane tą funkcją zajmują przeważającą część obszaru opracowania. Istniejąca zabudowa skupiona jest w wykształconych kwartałach urbanistycznych. Dominującą formą zabudowy jest zabudowa wolnostojąca. Budynki zbliżone i szeregowe (bądź atrialne) występują mają zasięg lokalny. Zabudowa zlokalizowana w północnej części opracowania charakteryzuje się większą intensywnością zabudowy niż zlokalizowana w części południowej. W tej części większy jest również udział usług w zagospodarowaniu terenów, które w bezpośrednim sąsiedztwie trasy S7 (północna granica planu), są funkcją dominującą. Charakterystyczne dla tej części opracowania jest niedostatecznie wykształcony układ komunikacyjny obsługujący kwartały nowej zabudowy.

Południowe rejony opracowania, oprócz mniejszej intensywności zabudowy, różnią się jeszcze od części północnej udziałem w zagospodarowaniu działek drzewostany leśnego. Drzewostan ten jest pozostałością siedlisk leśnych, które sparcelowano na działki budowlane. Udział terenów usługowych w zagospodarowaniu tej części opracowania jest niski. Większe nasycenie usługami jest widoczne jedynie w pierzejach ulic Akacjowej i Partyzantów. Wyjątek stanowią tereny: poprzemysłowe w ulicy Akacjowej, tereny magazynowo – składowe w rejonie skrzyżowania ulic Partyzantów i Kampinoskiej oraz teren usługowy przy ulicy Granicznej. Dwa pierwsze tereny wykazują negatywny sposób zagospodarowania i są elementami dysharmonizującymi

wykształcony układ urbanistyczny. Natomiast teren położony przy ulicy Granicznej jest zagospodarowany atrakcyjnie i dobrze wkomponowany w istniejący zespół zabudowy.

Tereny niezabudowane w obszarze opracowania obejmują nieużytki rolnicze i grunty leśne. Grunty leśne położone są w południowej części opracowania, w rejonie ulic Brukowej, Kampinoskiej i Wiślanej. Pomimo tego, że część tych kompleksów jest sparcelowana na działki o parametrach działek budowlanych, to zachowały one zwarty układ. W pozostałej części opracowania grunty leśne tworzą kompleksy plombowe, izolowane od siebie działkami zabudowanymi. Kompleksy takie znajdują się również w południowej części opracowania. W północnej części kompleks leśny położony jest w rejonie skrzyżowania ulic Wąskiej i Alei Lip.

Nieużytki rolnicze rozsiane są po całym obszarze opracowania i nie tworzą zwartej struktury przestrzennej. Występują plombowo w otoczeniu terenów zabudowanych. Znaczna ich część jest zadrzewiona. Występowanie zadrzewień wskazuje, że grunty te nie były wykorzystywane do celów rolniczych w dłuższych okresach czasu. W rejonie ulicy Ludowej występują dwa zespoły ogrodów działkowych. Jeden z nich nie ma statusu ogrodu działkowego i jest sukcesywnie przeznaczany na cele budowlane.

Przez wschodnią część obszaru opracowania przebiegają nawiętrzne lini elektroenergetyczne 110 kV, 220 kV i 400 kV. W tym rejonie przebiegają również rurociągi naftowy DN 250 oraz gazociąg wysokiego ciśnienia DN 400. W bezpośrednim sąsiedztwie południowej granicy opracowania projektowany jest nowy przebieg drogi krajowej S7.

II. CHARAKTERYSTYKA I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1 Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze

Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania z terenami sąsiednimi realizowane są poprzez południową granicę planu, za którą położone są zwarte kompleksy lasów ochronnych Kampinoskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny. Powiązania te przechodzą w obszar opracowania poprzez tereny leśne skupione w rejonie jego południowo – wschodniej i południowo – zachodniej granicy. Tereny leśne położone w południowo – wschodniej części opracowania objęte są granicami Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Pozostałe rejon opracowania wykazują warunki zagospodarowania uniemożliwiające wytycznie w nich korytarzy powiązań przyrodniczych. Tereny niezabudowane, wykazujące wysoki procent powierzchni biologicznie czynnej są izolowane przestrzennie poprzez zespoły zabudowy, ogrodzenia i drogi. Ich funkcja w systemie przyrodniczym gminy ogranicza się do funkcji wspomagającej.

2 Krajobraz istniejący

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu krajobrazów zurbanizowanych gminy. Pomimo dominacji w krajobrazie antropogenicznych form zagospodarowania terenów walory krajobrazowe w obszarze opracowania są stosunkowo wysokie. Decyduje o tym dobry standard zlokalizowanej tu zabudowy, znaczny udział w zagospodarowaniu działek budowlanych zieleni urządzonej i zachowane tereny leśne w południowej części opracowania. Ta część opracowania jest atrakcyjna również ze względu na wykształcony układ zabudowy kartonowej realizowanej na gruntach leśnych. Dodatkowo walory krajobrazowe są uatrakcyjnione wyróżniającymi się w krajobrazie szpalerami drzew położonych w głównych ulicach, stanowiących osie wykształconego układu urbanistycznego.

Negatywne cechy w krajobrazie wykazują w obszarze opracowania kwartały zabudowy przylegające do drogi krajowej nr 7. Niespójność architektoniczna zlokalizowanej tu zabudowy, liczne reklamy oraz niedostatecznie wykształcony układ drogowy dysharmonizują panoramę osiedla widzianą z drogi krajowej nr 7.

3 Rzeźba terenu

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu tarasu nadzalewowego Wisły (kampinoskiego). Teren wznosi się na wysokość 80 – 93 m n.p.m. Wzdłuż ul. Dolnej przybiega skarpa doliny Wisły. Najniżej położony punkt znajduje się w północnej części opracowania w rejonie drogi krajowej nr 7. Najwyższy punkt natomiast stanowi kulminację wydm położonych w południowej części opracowania. W rejonie tym oprócz licznych wydm występują również ostańce erozyjne, stanowiące tak jak wydmy formy geomorfologiczne charakterystyczne dla tarasu nadzalewowego. Pomimo znacznych różnic wysokości spadki terenu nie przekraczają 5%, w związku z czym nie występuje w obszarze opracowania zagrożenie zjawiskiem osuwania się mas ziemnych.

4 Budowa geologiczna

Utwory czwartorzędowe w obszarze opracowania osiągają głębokość 20 – 40 m. Znaczna miąższość utworów związana jest z położeniem w zasięgu tarasu nadzalewowego Wisły, na obszarze którego utwory przypowierzchniowe były kształtowane procesami erozyjno-sedymentacyjnymi wywołanymi z licznymi nasunięciami i cofnięciami lądolodu stadiału mazowiecko-podlaskiego i późniejszego północnomazowieckiego. Po wycofaniu lądolodu przeważały procesy erozyjne tarasów nadzalewowych oraz nastąpiło nasilenie procesów eolicznych. Procesy te ostatecznie ukształtowały utwory występujące w obszarze opracowania w warstwie

przypowierzchniowej. W części północno – zachodniej przeważają piaski rzeczne charakterystyczne dla tarasów nadzalewowych. Natomiast w części centralnej w warstwie przypowierzchniowej dominują gliny zwałowe stanowiące ostańce erozyjne w tarasie nadzalewowym. W najbardziej na południe wysuniętych na południe rejonach opracowania przeważają utwory pochodzenia eolicznego, tj. piaski słobozagęszczone. Utwory występujące w warstwie przypowierzchniowej stwarzają generalnie dobre warunki geologiczno – inżynierskie do posadowienia zabudowy.

5 Surowce mineralne

W obszarze opracowania nie prowadzi się obecnie wydobycia surowców mineralnych. Nie wyznaczono tu również terenów i obszarów górniczych.

6 Wody powierzchniowe

Na obszarze opracowania nie stwierdza się występowania naturalnych zbiorników i cieków wodnych. Jedynym ciekim wodnym jest rów melioracyjny, przepływający przez południowe rejony opracowania. Zlewnią dla wód spływających z obszaru opracowania jest rzeka Wisła.

7 Wody podziemne

Obszar opracowania położony jest w całości w zasięgu głównego zbiornika wód podziemnych Subniecka Warszawska, który obejmuje cały obszar planu. W obrębie zbiornika występują dwa piętra wodonośne: trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Trzeciorzędowe piętro wodonośne związane jest z osadami piaszczystymi miocenu i oligocenu występującymi pod piętrzem czwartorzędowym. Występujące tu zasoby wodne są najbardziej wydajnym poziomem wodonośnym w aglomeracji warszawskiej. Zwierciadło wód oligoceńskich zalega na głębokości 200÷250 m ppt. Czwartorzędowe piętro wodonośne tworzy jeden poziom wodonośny pozostający w związku hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. W warstwie wodonośnej tego piętra dominują przede wszystkim piaski i żwiry wypełniające pradolinę Wisły. Czwartorzędowy poziom wodonośny jest najbardziej eksploatowany do celów użytkowych.

Poziom zwierciadła wód przypowierzchniowych w obszarze opracowania występuje na głębokości poniżej 2 m n.p.t. W przypadku strefy pól piasków eolicznych poziom ten jest jeszcze niższy i nie przekracza 4 m n.p.t. Poziom pierwszego zwierciadła wód podziemnych stwarza dobre warunki hydrogeologiczne do posadowienia zabudowy. Utrudnienia mogą być związane jedynie z występowaniem w strefie ostańców erozyjnych ścąceń z warstw gliniastych.

8 Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną (2000), ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej w Europie, nałożono na wszystkie kraje członkowskie obowiązek osiągnięcia do 2015 r. dobrego stanu wód (z dopuszczeniem aktualizacji terminu). W tym celu konieczne było wydzielenie jednolitych części wód powierzchniowych, jeziornych, przejściowych i podziemnych, dla których można było prowadzić monitoring zanieczyszczenia, zaangażowanie w osiągnięcie zamierzonych celów oraz wyznaczyć główne presje oddziałujące na wydzielone części wód. Dla dorzecza Wisły podział na jednolite części wód określił Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, który został przyjęty w 2011 r. (M.P. z 2011 Nr 49 poz. 549). Zgodnie z tym planem Gmina Łomianki znajduje się na terenie jednolitych części wód:

- **PLRW20002625994, Dopływ z jez. Dziekanowskiego** - cieki w dolinach wielkich rzek nizinnych (26), status – silnie zmieniona część wód, ocena stanu - zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - niezagrożona, uzasadnienie derogacji – brak,
 - **PLRW20002125999, Wisła od Kanału Młocińskiego do Narwi**, typ JCWP - Wielka rzeka nizinna ze względu na wielkość zlewni – rzeki wielkie (21), status – naturalna część wód, ocena stanu - zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona, uzasadnienie derogacji – 4(4) - 1 / 4(7) - 1.
 - **PLRW2000232729649, Łasica od źródeł do Kanału Zaborowskiego**, z Kanałem Zaborowskim, typ JCWP - małe cieki na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych (23), status – naturalna część wód, ocena stanu - zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - niezagrożona, uzasadnienie derogacji – brak,
- podziemnych
- **PLGW230065**, ocena stanu ilościowego – dobry, ocena stanu chemicznego – dobry, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - niezagrożona, uzasadnienie derogacji – brak.

9 Warunki glebowe

Na obszarze opracowania nie występują zwarte kompleksy gleb wykorzystywanych do celów produkcji rolnej. Odłogowane użytki rolne klas bonitacyjnych IV, V i VI niewymagających zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze.

10 Warunki klimatyczne

Pod względem regionalizacji klimatycznej (wg A. Wosia), rejon Łomianek sytuuje się w północno-wschodniej części XVII regionu klimatycznego zwanego Regionem Środkowopolskim. Obszar ten cechuje się rosnącym kontynentalizmem w kierunku wschodnim. Na obszarze gminy roczna temperatura powietrza osiąga około 7,5÷8,1°C. Średnie roczne zachmurzenie wynosi przeciętnie 6,6÷6,8 w skali pokrycia nieba 0÷10. Średnia roczna opadów jest niższa od średniej dla Polski (600 mm) i wynosi 500÷550 mm. Frekwencja dominujących zachodnich kierunków wiatrów wynosi ok. 45,0 %, przy czym zaznacza się stosunkowo duży udział wiatrów z kierunków wschodnich – ok. 27%.

11 Szata roślinna i świat zwierząt

Największą powierzchnię w obszarze opracowania zajmują zespoły roślinności urządzonej towarzyszącej istniejącej zabudowie. Zielen ta występuje w formie komponowanych ogrodów przydomowych. Charakterystyczne dla południowej części omawianego obszaru jest wkomponowanie w zespoły zieleni urządzonej drzewostanów leśnych będących pozostałością siedlisk leśnych, na których zrealizowano zabudowę. Na terenach niezabudowanych przeważają zespoły roślinności spontanicznej i ruderalnej. Charakterystyczne dla omawianego obszaru jest zadrzewienie znacznych powierzchni terenów niezabudowanych. Skład gatunkowy zadrzewień jest złożony głównie z gatunków drzew leśnych. Świadczy to o wystąpieniu naturalnej sukcesji siedlisk leśnych na grunty rolnicze nieuprawiane w dłuższych okresach czasu. Tereny pozbawione roślinności lub wykazujące silne ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej to wyłącznie tereny dróg oraz tereny usługowe położone w sąsiedztwie drogi krajowej. Oprócz wyżej wymienionych podobne charakterystyki ma kilka enklaw usługowo – produkcyjnych zlokalizowanych wśród zespołów zabudowy mieszkaniowej.

Zespoły roślinności naturalnej i półnaturalnej ograniczają się w obszarze opracowania do siedlisk leśnych występujących na Grutach leśnych położonych w południowo – wschodnich rejonach opracowania. Siedliska dominujące w tych lasach to bór mieszany świeży i bór świeży. Wszystkie powierzchnie leśne mają dobrze wykształcone siedliska i skład drzewostanu zgodny z nim. Dominującym gatunkiem jest sosna, z udziałem dębu, brzozy, osiki.

Obszar opracowania nie był objęty szczegółowymi badaniami faunistycznymi. W literaturze nie ma wskazań na możliwość występowania w omawianym obszarze stanowisk zwierząt chronionych. Gatunki zwierząt występujące tu to przede wszystkim zwierzęta pospolicie występujące w obszarach zurbanizowanych. Ostoje do bytowania zwierząt dziko żyjących ograniczają się w obszarze opracowania do terenów leśnych. Występują tu powszechnie występujące zwierzęta w polskich lasach. Charakterystyczne dla omawianego obszaru jest natomiast występowanie łosia.

12. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Obszary zurbanizowane i przekształcone antropogenicznie, a takie dominują w obszarze opracowania, charakteryzują się silną modyfikacją w obrębie poszczególnych elementów przyrodniczych, co wpływa dalej na funkcjonowanie przyrodnicze tych obszarów. Ich odporność na dalsze zmiany lub nasilającą się presję jest osłabiona w stosunku do obszarów, gdzie człowiek nie ingerował. Osłabienie zdolności regeneracji powodują przede wszystkim inwestycje oddziałujące niekorzystnie na środowisko, poprzez emisję do atmosfery, przekraczanie dopuszczalnych norm hałasu czy zanieczyszczające gleby lub realizacją inwestycji wymagających makronielacji terenu na znacznych powierzchniach, prowadząca do trwałego zniszczenia rzeźby terenu. Szczególnie istotny wpływ ma wprowadzanie zabudowy na znacznych powierzchniach, co prowadzi do całkowitego przekształcenia warunków przyrodniczo – krajobrazowych i zmian w warunkach klimatu lokalnego. W przypadku terenów zurbanizowanych istotnym zagrożeniem jest również możliwość wystąpienia negatywnego wpływu na cele ochrony określone dla obszarów chronionych.

Dla terenów pochodzenia naturalnego i półnaturalnego, które w omawianym obszarze obejmują kompleksy leśne, największe zagrożenie stanowi silna antropopresja. Degradacja siedlisk leśnych jest najczęstszym skutkiem nadmiernego wykorzystania rekreacyjnego terenów leśnych. Degradacja ta obniża znacząco naturalną zdolność tych terenów do regeneracji. Całkowita degradacja siedlisk leśnych następuje po zmianie ich przeznaczenia na cele nieleśne. W tym przypadku, na zachowanych powierzchniach leśnych, powstają siedliska zastępcze o innych charakterystykach przyrodniczych niż naturalne siedliska. Tereny takie nie wykazują już naturalnej zdolności do regeneracji i są szczególnie zagrożone degradacją.

III. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO DO ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1 Uwarunkowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego

Opracowanie ekofizjograficzne obejmujące obszar opracowania zostało wykonane na potrzeby sporządzanego planu w 2015 r. Wytyczne ekofizjograficzne do planu miejscowego zostały zdefiniowane w tym opracowaniu formie wyróżnionych stref. Omawiany obszar został objęty następującymi strefami:

- strefa obszarów wykazujących wysokie walory przyrodniczo - krajobrazowe, obejmująca tereny cenne przyrodniczo i krajobrazowo, odgrywające znaczącą rolę w systemie przyrodniczym gminy, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - preferowane zachowanie siedlisk leśnych bez zmian,
 - dopuszczenie przeznaczenia na cele budowlane pod warunkiem zachowania leśnego charakteru działek budowlanych ograniczenie intensywności wskaźników urbanistycznych umożliwiających realizację jedynie zabudowy rezydencjonalnej lub usług w zieleni leśnej
- strefa obszarów wspomagających system przyrodniczy gminy, obejmująca tereny o lokalnie znaczącej wartości przyrodniczej i krajobrazowej, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - utrzymanie obecnego sposobu użytkowania terenów.
- strefa zainwestowania podmiejskiego o charakterze ekstensywnym z zachowanym charakterem leśnym działek budowlanych, obejmująca tereny osiedli z zachowanym charakterem działek budowlanych oraz przylegających do nich gruntów leśnych, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - nakaz utrzymania obecnego kierunku rozwoju urbanistycznego,
 - zakaz wprowadzania zabudowy niespełniającej warunków zabudowy rezydencjonalnej,
 - zakaz zmiany leśnego charakteru działek budowlanych.
- strefa intensywnego zainwestowania podmiejskiego z dominacją zabudowy jednorodzinnej, obejmująca tereny zabudowy podmiejskiej mieszkaniowej jednorodzinnej i nieużytki sąsiadujące z terenami zabudowanymi nie wykazujące szczególnego znaczenia dla systemu przyrodniczego gminy wskazania planistyczne dla strefy to:
 - dalszy rozwój funkcji mieszkaniowych jednorodzinnych z preferencją zabudowy wolnostojącej (formy bliźniacze i szeregowe dopuszczone ze względu na istniejące uwarunkowania, np. struktura własności gruntów, istniejąca zabudowa),
 - intensyfikacji zainwestowania w granicach terenów budowlanych, z zachowaniem charakterystycznej dla obszaru formy, gabarytu i charakteru,
 - zagospodarowania nowych terenów po wcześniejszym wytyczeniu racjonalnej sieci ulic i dojazdów oraz ustaleniu zasad dokonywania wtórnych podziałów gruntów (plany miejscowe),
 - ograniczenia rozproszonego zainwestowania nie objętego regulacją przestrzenną dotyczącą całego obszaru,
 - realizacja zespołów zieleni urządzonej w ramach poszczególnych osiedli mieszkaniowych zorganizowanych,
 - poprawa estetyki i standardu technicznego budynków dysharmonizujących przestrzeń (kolorystyka, detal, zwieńczenia dachami itp.)
 - wzbogacenie obszaru tzw. małą architekturą o wysokim poziomie technicznym i estetycznym, dbałość o atrakcyjne nawierzchnie dróg, urządzenie ciągów spacerowych, placów i ścieżek rowerowych
 - nakaz wkomponowania realizowanych budynków w otaczający krajobraz,
 - porządkowania istniejących układów urbanistycznych poprzez poprawę wyposażenia ulic obsługujących działki budowlane oraz regulację układów własności dokonywanych w trybie sporządzania planów miejscowych
- strefa intensywnego zainwestowania wielofunkcyjnego mieszkaniowo - usługowego z udziałem obiektów produkcyjnych, obejmująca zainwestowane i tereny z nimi sąsiadujące położone wzdłuż istniejącej drogi krajowej S7, silnie obciążonej ruchem komunikacyjnym, charakteryzujące się stosunkowo niskimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - dopuszczenie lokalizacji zespołów zabudowy usługowej i produkcyjnej z dopuszczeniem realizacji funkcji mieszkaniowej (obiekty wolnostojące i lokale mieszkaniowe w budynkach o innych funkcjach),
 - ograniczenie możliwości realizacji zabudowy mieszkaniowej bez towarzyszącej funkcji związane z działalnością gospodarczą
 - poprawy estetyki i standardu technicznego istniejących budynków (kolorystyka, detal, zwieńczenia dachami itp.),
 - wprowadzenie urządzonej zieleni wysokiej i zakomponowanie zieleni niskiej

- wzbogacenie obszaru wprowadzenie małej architektury o wysokim poziomie technicznym i estetycznym, dbałość o atrakcyjne nawierzchnie dróg,
- zakaz realizacji działalności gospodarczej o uciążliwości wykraczającej poza granice działek inwestycyjnych
- strefa intensywnego zainwestowania związanego z działalnością gospodarczą usługowo - produkcyjną oraz magazynowo - składową, obejmująca istniejące zespoły zabudowy produkcyjnej, usługowej i magazynowo – składowej oraz tereny z nimi sąsiadujące lub położone poza obszarami z dominacją funkcji mieszkaniowej, które ze względu na uwarunkowania przestrzenne są korzystne do rozwoju działalności gospodarczej, , wskazania planistyczne dla strefy to:
 - zachowanie funkcji usługowo – przemysłowych w istniejących zespołach zabudowy produkcyjno - usługowej,
 - dalszy rozwój funkcji usługowo – przemysłowych bez dopuszczenia realizacji zabudowy mieszkaniowej jako funkcji uzupełniającej
 - podniesienia ładu przestrzennego i estetyki zabudowy,
 - nakaz poprawy walorów architektonicznych zabudowy o niskim standardzie,
 - nakaz zabezpieczenia istniejącej zabudowy mieszkaniowej poza granicami strefy przed uciążliwościami związanymi z prowadzoną działalnością gospodarczą,
 - zakaz realizacji przedsięwzięć uciążliwych dla otoczenia lub mogących negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie,
- strefa obiektów i urządzeń infrastruktury komunikacyjnej układu podstawowego gminy, obejmująca istniejące obiekty infrastruktury technicznej i oraz drogi podstawowego układu komunikacyjnego w obszarze opracowania, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - zachowanie istniejących funkcji,
 - dopuszczenie realizacji wszelkich obiektów niezbędnych do funkcjonowania terenów,
 - poprawa wystroju ulic, w tym nawierzchni, chodników, małej architektury i zieleni urządzonej,
 - utrzymanie istniejących szpalerów drzew
 - wprowadzenie w korytarz ulic ścieżek rowerowych
- strefa obiektów i urządzeń infrastruktury komunikacyjnej układu ponadregionalnego istniejącego i projektowanego, obejmująca istniejącą drogą krajową S7 oraz nowe warianty jej przebiegu, wskazania planistyczne dla strefy to:
 - wprowadzenie zabezpieczeń akustycznych izolujących tereny sąsiednie przed emisją zanieczyszczeń pochodzących z drogi,
 - przewidzenie w urządzeniu drogi przejść pieszych zwiększających połączenia terenów położonych w korytarzu drogi,
 - uwzględnienie w urządzeniu drogi przejść dla zwierząt – szczególnie w przypadku realizacji wariantu 2 przebiegu drogi.

2 Uwarunkowania wynikające ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego

Zgodnie z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Łomianki cały obszar opracowania znalazł się w zasięgu 6 strefy funkcjonalno – rozwojowej, tj. strefy mieszkaniowej ekstensywnej i średnio intensywnej (jednostka 6.3). Podstawowe przeznaczenie terenów w strefie to zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca i bliźniacza. Przeznaczeniem dopełniających w strefie są zabudowa pensjonatowa, zabudowa usługowa (użyteczności publicznej i usług podstawowych), zabudowa zagrodowa, w tym związana z agroturystyką, istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa, tereny sportu i rekreacji oraz tereny rolnicze, leśne i zieleni urządzona. Zasady zagospodarowania w strefie oparte są na idei miast ogrodów. Główne zasady zagospodarowania terenów w strefie obejmują dostosowanie formy realizowanej zabudowy do istniejących walorów krajobrazowych, w tym wykształconych układów urbanistycznych oraz w wymiarze lokalnym do istniejących form zagospodarowania terenu i zabudowy (w tym w zakresie architektury budynków i ogrodzeń). W strefie wskazano również na konieczność wyposażenia przestrzeni publicznych urządzeniami o wysokim standardzie przestrzennym oraz na konieczność ograniczenia możliwości lokalizacji urządzeń reklamowych. Parametry i wskaźniki urbanistyczne wskazane dla strefy obejmują minimalną powierzchnię działki budowlanej i minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w powierzchni tej działki. Wartość wskaźników została zróżnicowana dla dopuszczonych w strefie funkcji, najniższe wartości obowiązują dla zabudowy zagrodowej, odpowiednio 5000 m² i 85% powierzchni działki budowlanej. Najwyższe wartości określono dla terenów zabudowy usługowej w sąsiedztwie ulicy Kolejowej (droga krajowa nr7), przyjmując powierzchnię działki budowlanej na poziomie 1000 m² oraz minimalną powierzchnię biologicznie czynną na tej działce na poziomie 40%.

3 Uwarunkowania dla obiektów i obszarów chronionych, w tym z ochrony obszarów i obiektów objętych odrębnym statusem prawnym, w tym obszarów Natura 2000

Obszary podlegające ochronie obejmujące obszar opracowania.

Warszawski obszar Chronionego Krajobrazu – strefa zwykła.

Obszar utworzono 29 sierpnia 1997 r. Rozporządzeniem Wojewody Warszawskiego w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa. Aktualnym aktem prawnym jest Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007 r. (Dz. U. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870 oraz z 2008 r. Nr 185, poz. 6629) zmienione Uchwałą Nr 34/13 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 18 lutego 2013 r. (Dz. U. Woj. Maz. z dnia 27 lutego 2013 r., poz. 2486). WOChK obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Obostrzenia związane z Warszawskim Obszarem Chronionego Krajobrazu zostały zawarte w Rozporządzeniu Wojewody Mazowieckiego Nr 3 z dnia 13 lutego 2007r. (D.U.Woj. Mazowieckiego Nr 42. poz.870 z dnia 14 lutego 2007r.). Główne obostrzenia obowiązujące w Warszawskim Obszarze Chronionego Krajobrazu to:

- zakaz zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk i innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska,
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego, wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- zakaz wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu i skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów,
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym, przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- zakaz likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Odstępstwa od wymienionych wcześniej obostrzeń zostały wskazane w Rozporządzeniu powołującym Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu do życia..

Otulina Kampinoskiego Parku Narodowego.

Otulina stanowi wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo obszaru (w omawianym przypadku parku narodowego), zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Na obszarze tym działalność człowieka nie może negatywnie oddziaływać na przyrodę obszaru chronionego. Zakres działań ochronnych w otulinie regulowany jest w przepisach planów ochrony wykonanych dla obszarów chronionych. W przypadku Kampinoskiego Parku Narodowego plan nie został do dnia dzisiejszego przyjęty. Brak planu ochrony powoduje, że stopień oddziaływania projektowanych założeń planu miejscowego jest oceniany indywidualnie przez Dyrektora Parku na etapie uzgodnień.

Pomniki przyrody:

- Dąb szypułkowy, Quercus robur, obwód 325 cm, wysokość 17 m, lokalizacja ul. Dolna 20
- Lipa drobnolistna, Tilia mordata, (45 sztuk), aleja, obwód 110 – 220 cm, wysokość 15 m, lokalizacja Skarb Państwa – Urząd Gminy Łomianki po obu stronach ulicy
- Dąb szypułkowy, Quercus robur, obwód 320 cm, wysokość 20 m, lokalizacja ul. Wesoła 8
- Dąb szypułkowy, Quercus robur, aleja (27 sztuk) obwód 160 – 280 cm, wysokość 16 - 18 m, lokalizacja ul. Skarb Państwa – Urząd Gminy Łomianki/ wzdłuż drogi na odc. Ok.150m

Pomniki ustanowiono na podstawie rozporządzenia nr 21 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego zachodniego. Ochrona

pomników dotyczy przede wszystkim zakazu podejmowania działań mogących mieć negatywny wpływ na nie lub prowadzić do ich zniszczenia.

Obszary chronione w gminie Łomianki położone poza granicami opracowania:

- Pomniki przyrody - ustanowione na podstawie rozporządzenia nr 21 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego zachodniego – pomniki przyrody na obszarze całej gminy Łomianki,
- Dolina Środkowej Wisły - PLB140004, kierunek północny,
- Kampinowska Dolina Wisły - PLH140029 – kierunek północny,
- Puszcza Kampinowska - PLC140001 – kierunek południowy,
- Kampinoski Park Narodowy – kierunek południowy,
- Rezerwat przyrody „Ławice Kiełpińskie”, kierunek północno - zachodni,
- Rezerwat przyrody „Jezioro Kiełpińskie”, kierunek północno – zachodni,
- Udokumentowane złoża kruszywa naturalnych „Łomianki Dąbrowa” – kierunek zachodni.

Charakterystyka Obszarów Natura 2000 położonych w granicach gminy Łomianki.

Puszcza Kampinowska - PLC140001

Jakość i znaczenie:

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 45. Obszar wchodzi w skład Rezerwatu Biosfery "Puszcza Kampinowska". Obszar ważny jako ostoja derkacza. Na terenie ostoi udokumentowano występowanie ponad ok. 150 lęgowych gatunków ptaków. Obszar ma duże znaczenia dla zachowania bioróżnorodności w centralnej Polsce. Fauna Puszczy Kampinowskiej szacowana jest na ok. 16 000 gatunków. Wśród kręgowców występuje: 13 gat. płazów, 6 gat. gadów, 52 gat. ssaków, w tym trzy po udanej reintrodukcji: łoś (w 1951 r.), bóbr (1980 r.) i ryś (1992 r.).

Dolina Środkowej Wisły - PLB140004 najbliższa odległość od granic opracowania 1 km

Charakterystyka obszaru:

Jakość i znaczenie

Dolina środkowej Wisły jest fenomenem przyrodniczym na skalę europejską, ze względu na zachowane tu fragmenty lasów lęgowych wierzbowo-topolowych, spotykane obecnie sporadycznie w dolinach dużych rzek, a także obecność znacznych powierzchni porośniętych nadrzecznymi zaroślami wierzbowymi, których występowanie wiąże się z powstawaniem świeżych aluwiów. Obecność specyficznych środowisk sprawiła, że obszar ten stał się bardzo ważną ostoją ptaków wodno - błotnych. Występują tu co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej,

Z uwagi na wysoką liczebność populacji lęgowych przedmiotami ochrony w obszarze są zarówno ptaki zamieszkujące piaszczyste wyspy i ławice (ohar, mewa czarnogłowa, mewa siwa, śmieszka, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, ostrygojad, sieweczka obrożna, sieweczka rzeczna, brodziec piskliwy), nadrzeczne skarpy (zimorodek, brzegówka), zarośla nadrzeczne (bączek, podróżniczek, dziwonia), łąki i pastwiska (rycyk, krwawodziób, derkacz, płaskonos) jak i lasy lęgowe (bielik, dzięcioł białoszy, dzięcioł średni, nurogęś). W przypadku mewy siwej, śmieszki, rybitwy rzecznej, rybitwy białoczelnej, ostrygojada i sieweczki obrożnej obszar stanowi największą krajową ostoję lęgową tych gatunków o kluczowym znaczeniu dla zachowania ich populacji.

Kampinowska Dolina Wisły - PLH140029 – najbliższa odległość od granic opracowania – 1 km,

Jakość i znaczenie:

Obszar obejmuje fragment naturalnej doliny dużej rzeki nizinnej o charakterze roztokowym wraz z charakterystycznym strefowym układem zbiorowisk roślinnych reprezentujących pełne spektrum wilgotnościowe i siedliskowe w obrębie obu tarasów. Jednocześnie obszar jest fragmentem jednego z najważniejszych europejskich korytarzy ekologicznych. Charakterystycznym elementem tutejszego krajobrazu są lasy lęgowe (*91E0). Bezpośrednio z korytem Wisły związane są ginące w skali Europy nadrzeczne łągi wierzbowe *Salicetum albo-fragilis* (*91E0-1) i topolowe *Populetum albae* (*91E0-2), których występowanie ograniczone jest do międzywala i starszych wysp

4 Dziedzictwo i zasoby kulturowe

Obiekty wpisane do rejestru zabytków w obszarze opracowania:

- Willa (wraz z działką i zielenią), Datowanie – 1931, nr wpisu 1459, z 1990-12-27
- Willa (wraz z zielenią w granicach posesji), Datowanie 1938-40, nr wpisu 1227, z 1983-05-02
- W myśl przepisów Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 poz. 1446 z późn. zm.) wszelkie prace wykonywane na zabytku podlegają uzgodnieniu Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Stanowisko archeologiczne nr ewid. 54-65/64 – ślady osadnictwa datowane od VIII w p.n.e. do III w n.e. W zasięgu stanowiska wszelkie prace ziemne wymagają przeprowadzenia wyprzedzających badań archeologicznych na zasadach określonych w przepisach Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 poz. 1446 z późn. zm.).

Krzyże, kapliczki i miejsce pamięci przy ulicy Partyzantów – w celu utrzymania w dobrym stanie występuje konieczność objęcia ich ochroną w sporządzanych planach miejscowych.

IV. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1 Przeznaczenie terenów

Zgodnie z projektem uchwały wskazuje się podstawowe przeznaczenie terenów:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MNL – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na działkach leśnych,
- MW – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- U – tereny zabudowy usługowej,
- Up – tereny zabudowy usług publicznych,
- Sk – teren zabudowy sakralnej i obsługi kultu religijnego,
- ZP – tereny zieleni urządzonej,
- WS – teren wód powierzchniowych,
- ZD – teren rodzinnych ogrodów działkowych,
- ZL - lasy,
- KDS – teren drogi publicznej klasy ekspresowej,
- KDGP – teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego,
- KDZ – tereny dróg publicznych klasy zbiorczej,
- KDL – tereny dróg publicznych klasy lokalnej,
- KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
- KDW – tereny dróg wewnętrznych;
- KP – tereny ciągów pieszych;
- K – teren infrastruktury technicznej – kanalizacja.

2 Warunki zagospodarowania

Podstawowym celem planistycznym sporządzanego projektu planu jest umożliwienie dalszego rozwoju zagospodarowania w obszarze planu, z uwzględnieniem standardów przestrzennych i architektonicznych umożliwiających uzupełnienie istniejących układów urbanistycznych z zachowaniem ładu przestrzennego. Zachowanie ładu przestrzennego w omawianym obszarze będzie realizowane przede wszystkim poprzez nawiązywanie nowej zabudowy do form architektonicznych zabudowy istniejącej w sąsiedztwie. Podobny standard ma dotyczyć również sąsiadujących ze sobą działek budowlanych. Celowość przyjętej zasady wynika ze stanu zagospodarowania terenów, tj. dominacją w użytkowaniu terenów funkcji związanych z zabudową mieszkaniową jednorodziną. W uzupełnieniu istniejących układów urbanistycznych działania standaryzujące warunki zagospodarowania mają kluczowe znaczenie. Funkcją [odstawową terenów będzie tak jak dotychczas zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Typ zabudowy realizowanej na podstawie projektu planu będzie różnił się przede wszystkim przyjętą intensywnością zabudowy. Najwyższą intensywność zabudowy mają tereny położone w sąsiedztwie drogi krajowej nr 7. Intensywność ta spada w miarę oddalania się od drogi w kierunku południowym. Właśnie rejonach południowych opracowania intensywność zabudowy najmniejsza, co jest związane z występującą tu zabudową zrealizowaną na działkach z zachowanym drzewostanem leśnym. Na terenach o najwyższej intensywności funkcją uzupełniająca lub w wybranych przypadkach dominującą jest zabudowa usługowa. Jest to związane bezpośrednio z istniejącym stanem zagospodarowania terenów oraz obniżoną, że względu na oddziaływanie akustyczne drogi, przydatność do rozwoju funkcji mieszkaniowych. W innych rejonach opracowania udział funkcji usługowej terenach mieszkaniowych wynika wprost z istnienia obiektów usługowy w zagospodarowaniu terenów.

W zasięgu terenów inwestycyjnych w obszarze opracowania wyłączono tereny zwartych kompleksów leśnych zlokalizowanych w okolicach południowej i wschodniej granicy opracowania. Grunty te do czasu wykonania nowego przebiegu trasy ekspresowej S7 będą powiązane przyrodniczo z terenami cennymi przyrodniczo i krajobrazowo położonymi poza południową granicą opracowania i związanymi z Kampinoskim Parkiem

Narodowym i jego otuliną. Po realizacji trasy tereny leśne zostaną wyizolowane przestrzennie jednak zachowają swoją funkcję krajobrazową i nadal będą decydować o walorach krajobrazowy w całym omawianym obszarze. Wyjątek w zakresie ochrony gruntów leśnych stanowią tereny leśne, które w obowiązujących planach miejscowych otrzymały przeznaczenie budowlane lub zostały już sparcelowane na działki budowlane. Dotyczy to kilku działek położonych przy ulicy Brukowej i ulicy Wiślanej. Bez prawa zabudowy w projekcie planu pozostawiono również istniejący zespół ogrodów działkowych.

Oprócz ustaleń dotyczących przeznaczenia terenów istotne dla rozwoju pogospodarowania są ustalenia projektu planu w zakresie rozwoju sieci dróg lokalnych, zapewniających dojazd do wydzielonych kwartałów zabudowy. Przyjęte rozwiązania planistyczne opierają obsługę terenów o istniejące drogi publicznej ciągi pieszo - jezdne, które mają przebudowie i dostosowaniu do pełnionych funkcji.

W projekcie planu wskazano również niezbędne rezerwy terenowe do realizacji nowego przebiegu drogi ekspresowej S7. W omawianym obszarze są to niewielkie powierzchnie gruntów przylegających bezpośrednio do południowej granicy opracowania. W przypadku istniejącej drogi krajowej w projekcie planu nie przewisuje się konieczności jej poszerzenia. Ustalenia projektu planu zapewniają także rezerwę terenową na potrzeby realizacji szkoły. W projekcie planu uwzględniono ograniczenia w zagospodarowaniu terenów położonych w zasięgu stref technologicznych urządzeń infrastruktury technicznej o znaczeniu ponadlokalnym.

V. POTENCJALNE ZMIANY AKTUALNEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU

Brak realizacji ustaleń planu w perspektywie krótkoterminowej będzie powodował zmiany środowiskowe podobne jak w przypadku wejścia w życie ustaleń planu. Pozwolenia a budowę będą wydawana na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów. Istniejące sąsiedztwo umożliwi wydanie takich decyzji. W perspektywie długoterminowej realizacja zagospodarowania może przynieść podobny skutek jak realizacja ustaleń projektu planu. Zagrożeniem jednak może być rozwój zagospodarowania bez zachowania zasad ładu przestrzennego. Zasady te mogą być dotrzymane wyłącznie w przypadku realizacji zabudowy na podstawie ustaleń planu miejscowego, określających kompleksowe warunki zagospodarowania na całym obszarze opracowania. W przypadku braku planu miejscowego realizacja zabudowy nie będzie umożliwiała wyłącznie na gruntach wymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia. W przypadku omawianego obszaru są to grunty leśne.

VI. WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA ORAZ ZAGROŻENIA DLA ŚRODOWISKA SPOWODOWANE WEJŚCIEM W ŻYCIE USTALEŃ PLANU

1 Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego

Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie o stanie środowiska w województwie mazowieckim w roku 2013 w gminie Łomianki nie prowadzono badań określających poziom zanieczyszczenia powietrza. Dostępne są jedynie ogólne dane dla stref wydzielonych w obszarze województwa. Zgodnie z tym podziałem gmina Łomianki została zakwalifikowana do strefy mazowieckiej. Uśrednione wyniki pomiarów dla strefy zaliczają gminę do następujących stref zanieczyszczenia powietrza, ze względu na stężenia:

- pyłu PM10 - do strefy C,
- pyłu PM2,5 - do strefy C
- benzo(a)pirenu - do strefy C
- dwutlenku azotu - do strefy A
- dwutlenku siarki - do strefy A
- benzenu - do strefy A
- ozonu - do strefy D2
- ołowiu - do strefy A
- arsenu - do strefy A
- kadmu - do strefy A
- niklu - do strefy A
- tlenku węgla - do strefy A

Główny wpływ na stan zanieczyszczenia powietrza w gminie ma emisja z indywidualnych źródeł ciepła (paleniska domowe, kotłownie lokalne związane z ogrzewaniem osiedli mieszkaniowych i obiektów związanych z działalnością gospodarczą) oraz ruch komunikacyjny.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w sąsiedztwie istniejącej drogi krajowej nr 7. Tereny położone na jej przebiegu narażone są na zwiększone emisję zanieczyszczeń z niej. Zmniejszenie emisji może nastąpić dopiero po zmianie jej przebiegu. Ograniczenie emisji nie będzie jednak bardzo znaczące, ze względu na projektowane

utrzymanie drogi w klasie technice drogi głównej ruchu przyspieszonego. Droga ta będzie nadal stanowiła podstawowe połączenie gminy z miastem Warszawą. Zmniejszy się zatem poziom emisji z ruchu ciężkiego i tranzytowego, natomiast zostanie utrzymany poziom zanieczyszczeń pochodzących z ruchu osobowego. Po realizacji projektowanej drogi S7 w południowej granicy opracowania wzrośnie natomiast emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych na omawiany obszar od strony południowej. Będzie to nowe źródło zanieczyszczeń kierunku, który dotychczas zapewniał dopływ powietrza do wykształconych struktur urbanistycznych na obszarze opracowania. Emisja zanieczyszczeń z dróg układu ponadlokalnego nie jest bezpośrednio związana z rozwojem zagospodarowania na omawianym obszarze. Głównym zagrożeniem bezpośrednio związanym z rozwojem zagospodarowania w granicach opracowania jest wzrost emisji zanieczyszczeń spowodowany wzrostem ilości indywidualnych źródeł ciepła oraz wzrostem ruchu wewnątrz osiedlowego. W celu ograniczenia emisji z tych źródeł w projekcie planu wprowadzono ustalenia w zakresie dopuszczenia do stosowania przy dostawie ciepła wyłącznie paliw dopuszczonych w odpowiednich przepisach odrębnych. Wprowadzono również nakaz stosowania w dostawie ciepła technologii ograniczających emisję zanieczyszczeń do dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach odrębnych. Wydaje się, że zastosowane rozwiązanie w sposób możliwie maksymalny do osiągnięcia w planie miejscowym zmniejszają zagrożenie wystąpienia nadmiernych zanieczyszczeń powietrza spowodowanych rozwojem zagospodarowania na obszarze opracowania. W zakresie emisji z dróg wewnątrz osiedlowych również nie przewiduje się możliwości wystąpienia zanieczyszczeń przekraczających dopuszczalne normy. Ruch komunikacyjny na drogach lokalnych nie jest zwykle szczególnie natężony. Kulminacje występują jedynie w porach rannych i popołudniowych. Krótkookresowe kulminacje ruchu nie powodują trwałego wzrostu zanieczyszczeń.

2 Hałas

Podstawowym aktem prawnym określającym dopuszczalne poziomy hałasu jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112). W rozporządzeniu tym wskazano dopuszczalne poziomy hałasu środowisku w porze dziennej i nocnej dla hałasu komunikacyjnego i innych źródeł hałasu ustalając jego poziom dla rodzajów terenów. Wyróżniono tam dopuszczalne poziomy hałasu odpowiednio dla hałasu komunikacyjnego w porze dziennej i nocnej oraz innych źródeł hałasu w porze dziennej i nocnej dla typów terenów podlegających ochronie akustycznej:

- strefy ochronnej „A” uzdrowiska, terenów szpitali poza miastem, 50 dB, 45 dB, 45 dB, 40 dB
- terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej, tereny szpitali w miastach, 61 dB, 56 dB, 50 dB, 40 dB
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów rekreacyjno-wypoczynkowe, terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej, 65 dB, 56 dB, 55 dB, 45 dB
- terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. 68 dB, 60 dB, 55 dB, 45 dB

Zagrożenie ponadnormatywnym hałasem w gminie Łomianki nie jest udokumentowane w sposób wystarczający. W raporcie o stanie środowiska województwa mazowieckiego za 2013 r. badań hałasu komunikacyjnego w gminie Łomianki i jej sąsiedztwie nie monitorowano. Zostały wykonane jedynie wstępne analizy akustyczne dla istniejącej drogi krajowej nr 7 i jej nowego przebiegu. Wnioski wynikające z tej analizy wskazują, że ponadnormatywne poziomy hałasu ograniczają się w zasadzie do pasa drogowego drogi istniejącej i projektowanej. Dla obszaru opracowania ma to zasadnicze znaczenie, ze względu na fakt, że trasy te są (w przypadku istniejącej) i będą (w przypadku projektowanej) głównymi emitorami hałasu na omawianym obszarze. Pomimo zakładanego w analizach braku możliwości przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu natężenie hałasu na granicach pasów drogowych będzie zbliżać się do dopuszczalnych norm. Taki poziom hałasu jest również istotną uciążliwością dla mieszkańców w omawianym obszarze. Ograniczenia uciążliwości akustycznej istniejącej drogi S7 realizowane są w projekcie planu poprzez ograniczenie rozwoju na terenach bezpośrednio z nią sąsiadujących funkcji związanych z zabudową mieszkaniową. Z kolei projektowana droga S7 będzie bezpośrednio przebiegała w sąsiedztwie terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej i przewidzianych do rozwoju takiej zabudowy. Rozwiązaniem zmniejszającym oddziaływanie akustyczne projektowanej drogi jest zastosowanie ekranów dźwiękoszczelnych na jej przebiegu oraz istniejąca zieleń wysoka. Przewidywany wzrost hałasu w środowisku będzie również związany z rozwojem zagospodarowania na obszarze opracowania. Większa ilość mieszkańców oraz zwiększona liczba obiektów związanych z działalnością gospodarczą spowoduje wzrost hałasu w środowisku. Wzrost ten będzie spowodowany przede wszystkim wzrostem natężenia ruchu na drogach lokalnych i osiedlowych. Odczuwalny wzrost hałasu będzie dotyczył jedynie okresów kulminacji ruchu komunikacyjnego, tj. pory rannej i popołudniowej. Nie przewiduje się jednak, że wzrost natężenia hałasu komunikacyjnego w tym przypadku osiągnie poziomy zbliżony do norm określonych we wskazanym wcześniej Rozporządzeniu. Zakłada się, że natężenia te będą zdecydowanie mniejsze. Nie zakłada się również możliwości przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu w związku prowadzoną działalnością

gospodarczą. W ustaleniach projektu planu wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć, których negatywne oddziaływanie wykracza poza granice terenu realizacji przedsięwzięcia. Negatywne oddziaływanie w rozumieniu projektu planu obejmuje również emisję hałasu.

3 Odpady

W wyniku realizacji ustaleń planu wzrośnie ilość wytwarzanych odpadów. W projekcie planu zasady postępowania z nimi odniesiono do obowiązujących przepisów odrębnych, tj. przepisów Ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) i przepisów lokalnych obowiązujących w gminie. Organizacja systemu usuwania i unieszkodliwiania odpadów w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa eliminuje całkowicie zagrożenia dla środowiska wynikające z niekontrolowanego składowania, utylizowania i wywozu odpadów.

4 Wody podziemne i powierzchniowe

Ocenę stanu wód podziemnych i powierzchniowych dokonuje się dla wydzielonych jednolitych części wód. Ocena ta jest przedstawiana w rocznych raportach oceny stanu środowiska w województwie. Ostatnie dla Gminy Łomianki zostały wskazane w raporcie z 2013 r. Monitoringiem nie objęto jednak wszystkich wydzielonych w granicach gminy jednolitych części wód. Stan wód powierzchniowych został określony dla niżej wymienionych części wód powierzchniowych:

- PLRW2000232729649, Łasica od źródeł do Kanału Zaborowskiego, z Kanałem Zaborowskim - klasa elementów biologicznych IV, klasa elementów hydromorfologicznych II, klasa elementów fizykochemicznych (gr. 3.1-3.5) – II, potencjał ekologiczny – słaby, stan chemiczny – PSD, stan JCW – zły,
- PLRW20002125999, Wisła od Kanału Młocińskiego do Narwi - klasa elementów biologicznych IV, klasa elementów hydromorfologicznych I, klasa elementów fizykochemicznych (gr. 3.1-3.5) – II, potencjał ekologiczny – słaby, stan chemiczny - PSD, stan JCW – zły

Badania jednoznacznie wskazują, że stan wód powierzchniowych w gminie jest zły. W przypadku jednolitych części wód podziemnych sytuacja jest odmienna. Stan tych wód jest dobry i nie ma przesłanek mogących wskazywać na pogorszenie tego stanu.

Cele środowiskowe określone w art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej, uwzględnione również w Planie gospodarowania wodami w dorzeczu Wisły, określają również główne presje mogące mieć negatywny wpływ na stan wód. Umocowanie prawne presji powoduje, że ewentualny sposób oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko wodne należy rozpatrywać przede wszystkim w odniesieniu do nich. W poniższej części opracowania odniesiono się do poszczególnych kategorii znaczących oddziaływań i wpływów działalności człowieka (presji) na stan wód powierzchniowych i podziemnych, z uwzględnieniem przyjętych rozwiązań planistycznych w sporządzanym projekcie planu:

- w zakresie *działalności górniczej* – presja nie wystąpi ze względu na brak granicach projektu planu terenów działalności górniczej,
- w zakresie *zrzutów ścieków komunalnych i przemysłowych w tym terenów nieobjętych kanalizacją* – zagrożenie wystąpieniem presji jest minimalne lub nie wystąpi ze względu na przyjęcie w projekcie planu zorganizowanego systemu odprowadzenia ścieków do zbiorczej kanalizacji gminnej. Odprowadzenie ścieków w ten sposób całkowicie wyklucza możliwość skażeń środowiska wodnego spowodowanych odprowadzaniem nieoczyszczonych ścieków do wód i powierzchni ziemi. Minimalne zagrożenie stwarza jedynie dopuszczenie stosowania technologii przejściowych do czasu realizacji sieci zbiorczej. Technologie te to przypadku projektu planu zbiorniki bezodpływowe. Zagrożenie środowiska wodnego związane z funkcjonowaniem takich technologii dotyczy stosowania zbiorników bez odpowiednich atestów oraz zbyt rzadkie wywożenie ścieków zebranych w tych zbiornikach. Zagrożenie to będzie miało charakter przejściowy i zaniknie po wykonaniu zbiorczej sieci kanalizacyjnej. Należy również nadmienić, że zagrożenie to dotyczy wyłącznie części opracowania, które nie są dotychczas uzbrojone w sieć zbiorczą. W terenach uzbrojonych, w rozumieniu ustaleń projektu planu, nie ma możliwości wykonywania instalacji przejściowych,
- w zakresie *składowisk odpadów* – presja nie wystąpi ze względu na brak granicach projektu planu terenów przewidzianych do realizacji składowisk odpadów,
- w zakresie *przypadkowego skażenia środowiska gruntowo-wodnego* – zagrożenie presją jest trudne do określenia ze względu na przypadkowy charakter zdarzeń (np. katastrof komunikacyjnych)
- w zakresie *poboru kruszyw* – presja nie wystąpi ze względu na brak w granicach projektu planu terenów związanych z eksploatacją powierzchniową kruszyw,
- w zakresie *oddziaływania wywieranego na ilościowy stan wód - pobory wód powierzchniowych i podziemnych* – zagrożenie wystąpieniem presji jest minimalne lub nie wystąpi ze względu na fakt, że dostawę wody na teren objęty projektem planu zakłada się w oparciu o zbiorczą sieć wodociągową zaopatrywaną z gminnego ujęcia wody. Obowiązujące pozwolenie wodno – prawne dla ujęcia

gminnego określające rozmiar poboru wód wskazuje na istnienie znaczących rezerw. Biorąc to pod uwagę zakłada się, że rozwój zagospodarowania terenów objętych granicami projektu planu nie spowoduje utrudnień w zaopatrzeniu w wodę innych części gminy i nie będzie miał wpływu na stan ilościowy wód. Dopuszczone w projekcie planu indywidualne ujęcia wody mają charakter przejściowy, do czasu wykonania sieci zbiorczej. Rozbudowana infrastruktura wodociągowa na omawianym obszarze powoduje, że stosowanie rozwiązań przejściowych w zakresie dostawy wody będzie miało charakter sporadyczny,

- w zakresie *zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych* – presja nie wystąpi ze względu na brak w ustaleniach projektu planu terenów przewidzianych do intensyfikacji produkcji rolniczej,
- w zakresie *spływu wód opadowych z terenów inwestycyjnych* – zagrożenie wystąpieniem presji jest minimalne lub nie wystąpi ze względu na fakt, że w projekcie planu odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczególnie zagrożonych zanieczyszczeniami, dopuszcza się wyłącznie po oczyszczeniu do parametrów wymaganych odpowiednimi przepisami prawa. W projekcie planu wskazano również obowiązek utwardzania lub uszczelnienia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem, w tym zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego, w sposób uniemożliwiający przedostawanie się tych zanieczyszczeń do wód i do ziemi.

Analiza ustaleń projektu planu w stosunku do podstawowych presji wywieranych na środowisko wodne wskazuje, że realizacja zagospodarowania na podstawie tych ustaleń nie będzie stwarzać istotnych zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych. Minimalne zagrożenia spowodowane dopuszczeniem stosowania technologii przejściowych w zakresie dostawy wody i odprowadzenia ścieków mają ograniczony zasięg przestrzenny i będą sukcesywnie zanikać po rozbudowie gminnej sieci wodno - kanalizacyjnej.

Oddziaływanie ustaleń planu będzie ograniczać się przede wszystkim do zmniejszenia infiltracyjnego zasilania warstwy wodonośnej w skutek zwiększenia powierzchni terenów o podłożu utwardzonym. W okresie długoterminowym może to spowodować obniżenie zwierciadła wód podziemnych. Oddziaływanie to w przypadku obszaru objętego granicami opracowania będzie miało ograniczony zasięg. W przyjętym przeznaczeniu terenów przeważają formy zagospodarowania nie wymagające w zagospodarowaniu działek budowlanych utwardzonych nasypów na znacznych powierzchniach (powierzchnie utwardzone ograniczone są do miejsc lokalizacji obiektów budowlanych). Tereny o takich funkcjach wykazują również wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działek budowlanych. Obszary działalności gospodarczej wymagające utwardzenia powierzchni terenów i silnego ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej mają ograniczony zasięg i raczej punktowy charakter. Powyższe czynniki powodują, że nie ma przesłanek wskazujących na możliwość trwałego obniżenia poziomu wód gruntowych w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. W okresie krótkoterminowym oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko wodne będzie związane z pracami budowlanymi prowadzonymi w trakcie realizacji inwestycji dopuszczonych ustaleniach projektu planu. Realizacja robót budowlanych będzie powodowała zaburzenie ciągłości warstw wodonośnych. Zjawisko to będzie miało charakter czasowy i zaniknie to zakończeniu procesów budowlanych.

5 Emisja pól elektromagnetycznych

Emisja pól elektromagnetycznych związana jest przede wszystkim z funkcjonowaniem systemu elektroenergetycznego i telefonią komórkową. Instalacje związane z telefonią komórkową na obszarze opracowania nie występują. Natomiast w przypadku systemu elektroenergetycznego przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia (110 kV, 220 kV i 400kV), stanowiące źródło silnego promieniowania elektromagnetycznego. W ustaleniach projektu planu przewidziano oddziaływanie tych linii na środowisko, szczególnie na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi. Wokół linii wyznaczono strefy technologiczne, dla których wskazano konieczność zastosowania ograniczeń w zagospodarowaniu wynikających z obowiązujących przepisów prawa, obejmujących również lokalizację obiektów przeznaczonych na pobyt stały ludzi. Sieci wysokiego napięcia nie są związane bezpośrednio z uzbrojeniem terenów w infrastrukturę elektroenergetyczną. Mają one znaczenie ponadlokalne. Rozbudowę systemu elektroenergetycznego w projekcie planu opiera się na sieciach średniego i niskiego napięcia. Biorąc pod uwagę powyższe nie stwierdza się możliwości wystąpienia istotnego zwiększenia emisji pól elektromagnetycznych w skutek uzbrojenia terenów w infrastrukturę elektroenergetyczną.

W przypadku promieniowania pochodzącego z instalacji związanych z telefonią komórkową, nie przewiduje się w granicach opracowania konieczności realizacji masztów telefonii komórkowej. Tym samym nie przewiduje się również zwiększenia zagrożeń emisją promieniowania elektromagnetycznego spowodowanego rozwojem sieci komórkowej.

6 Nadzwyczajne zagrożenia środowiska

W związku z projektowanym przeznaczeniem nie prognozuje się nadzwyczajnych zagrożeń dla środowiska. Pewne zagrożenie mogą stwarzać jedynie katastrofy komunikacyjne z udziałem substancji niebezpiecznych,

które wskutek nieprzewidzianych zdarzeń mogą dostać się w sposób niekontrolowany do środowiska. Substancje takie pochodzą głównie z przewożonych ładunków, w mniejszym stopniu z układów technologicznych samych pojazdów (paliwa, oleje itp.). Zjawiska takie mają charakter losowy i trudno prognozować częstotliwość ich wystąpienia. Miejsca zdarzeń losowych odbywają się zwykle na drogach, a zwiększona ich częstotliwość dotyczy dróg układu ponadlokalnego.

7 Powierzchnia ziemi

Rozwój zagospodarowania terenów w na obszarze opracowania będzie związany przede wszystkim z realizacją zabudowy. Zmiany rzeźby terenu w przypadku ich realizacji mają charakter punktowy, ograniczony do miejsc lokalizacji budynków.

Inwestycje związane z realizacją układu komunikacyjnego miały również charakter lokalny. O służbę komunikacyjną terenów opiera się na istniejącej sieci dróg. Rozbudowa układu komunikacyjnego będzie dotyczyła tylko wybranych odcinków dróg. Największe zmiany w strukturach geologicznych spowoduje realizacja nowego przebiegu drogi krajowej nr 7. Zmiany powierzchni ziemi spowodowane jej realizacją w przypadku omawianego obszaru dotyczą tylko granicznych rejonów drogi, której główny korytarz będzie przebiegał poza granicami projektu planu.

Do obszarów, w których nie przewisuje się żadnych znaczących zmian ukształtowania powierzchni ziemi na obszarze opracowania należą tereny z zachowanym użytkowaniem leśnym. Również na terenach już zabudowanych czy użytkowanych jako ogrody działkowe nie przewisuje się żadnych istotnych zmian w powierzchni ziemi. Mogą tu wystąpić jedynie niewielkie zmiany punktowe w miejscach realizacji nowych obiektów budowlanych.

Podsumowując zmiany powierzchni ziemi spowodowane realizacją ustaleń projektu planu będą dotyczyć większości terenów znajdujących się w jego granicach. Dominujący charakter zmian będzie związany z punktowymi przekształceniami powierzchni ziemi w miejscach lokalizacji obiektów budowlanych. Zasięg obszarów, których zagospodarowanie wymaga przekształcenia znacznych powierzchni są ograniczone przestrzennie, stąd silne zmiany powierzchni ziemi będą miały wymiar lokalny i nie przyczynią się do znaczącego wzrostu powierzchni posiadających charakterystyki nasypów antropogenicznych.

8 Gleby

Obszar opracowania znajduje się poza zasięgiem rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy Łomianki. Tereny niezabudowane nie są wykorzystywane do prowadzenia produkcji rolniczej. Występują w postaci nieużytków rolniczych, sporadycznie wykorzystywanych do drobno powierzchniowych upraw rolniczych. Zmiana przeznaczenia tych gruntów na cele nierolnicze nie spowoduje zmian w rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy. Straty środowiskowe przeznaczeniem tych terenów na cele inwestycyjne będą ograniczać się do trwałego przekształcenia profilu glebowego w miejscach prowadzenia prac budowlanych, a szczególnie w miejscach gdzie warstwa glebowa zostanie zastąpiona nasypami antropogenicznymi. Prace te spowodują trwałą utratę właściwości bonitacyjnych gleb.

9 Bioróżnorodność, szata roślinna

Zmiany bioróżnorodności w granicach opracowania będą miały różne natężenie, w zależności od obecnego i planowanego na podstawie ustaleń projektu planu stanu zagospodarowania terenów. I tak dla terenów z zachowanym przeznaczeniem leśnym nie przewiduje się żadnych istotnych zmian w stanie wykształconych siedlisk leśnych. Zmiany bioróżnorodności nie będą również dotyczyć terenów już zabudowanych. Ewentualne dalsze zmiany mogą w tym przypadku dotyczyć zwiększenia udziału gatunków ozdobnych niespecyficznych dla siedlisk występujących w regionie. W przypadku terenów jeszcze niezabudowanych zmiany te będą miały różne nasilenie i różny wpływ na ekosystemy występujące na omawianym obszarze. Zmiany będą obejmowały całkowitą likwidację siedliska oraz wymianę składu gatunkowego roślin występujących obecnie. Zostanie wprowadzona roślinność urządzona i komponowana, a istniejące gatunki specyficzne dla siedlisk występujących w regionie zostaną jedynie częściowo wkomponowane w zespoły roślinności urządzonej. Zachowanie istniejącej roślinności ograniczy się prawdopodobnie do okazów roślinności wysokiej. W przypadku terenów jeszcze niezabudowanych, ale pokrytych roślinnością spontaniczną lub segetalną zmiany bioróżnorodności będą mniej widoczne. Gatunki antropogeniczne zostaną zastąpione innymi gatunkami również pochodzenia antropogenicznego. Zmiany te będą miały neutralny charakter ekosystemów naturalnych występujących w granicach opracowania. Zostanie natomiast uniemożliwiona naturalna sukcesja gatunków roślin wchodzących w skład naturalnych ekosystemów.

Istotne zmiany środowiska oprócz zmniejszenia bioróżnorodności dotyczyć będą również ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej na terenach dotąd niezabudowanych. Wśród terenów zabudowanych zmniejszenie to, ze względu na ustalony wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, będzie niezauważalne i ograniczone do zmian punktowych. Zamiana terenów aktywnych biologicznie na utwardzone i zabudowane będzie jednym z najsilniejszych wpływów prowadzonej działalności inwestycyjnej na obszarze opracowania.

Ograniczenie tego zjawiska jest realizowane w projekcie planu poprzez ustalenie nakazu zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na każdej działce budowlanej. Utrzymanie częściowej aktywności biologicznej działek budowlanych powinno minimalizować presję wywieraną na środowisko wskutek działań inwestycyjnych oraz zachęcać do uwzględnienia w zagospodarowaniu działek budowlanych zespołów roślinności urządzonej.

10 Świat zwierzęcy

Główne negatywne oddziaływania na świat zwierząt w obszarze opracowania będą obejmowały dalsze i ciągle postępujące, w miarę rozwoju terenów zainwestowanych, ograniczenie terenów stanowiących ostoje, w których mogą bytować zwierzęta dziko żyjące. Dodatkowym utrudnieniem w bytowaniu zwierząt dziko żyjących będzie również zwiększanie się barier przestrzennych uniemożliwiających ich swobodną migrację. Rozwój zagospodarowania na obszarze opracowania spowoduje tym samym dalsze zubożenie gatunków występujących tu. Zostanie utrwalony dominujący udział w składzie gatunkowym zwierząt synantropijnych, charakterystycznych dla obszarów zurbanizowanych.

Wyżej opisane oddziaływania nie dotyczą terenów pozostawionych w projekcie planu w użytkowaniu leśnym. Tereny te zachowają swoje walory dla bytowania zwierząt dziko żyjących. Atrakcyjność zachowanych w ramach tych terenów ostoi zwierząt może zostać zakłócona poprzez zwiększoną antropopresję rekreacyjną, wywołaną zwiększeniem liczby mieszkańców, spowodowanym rozwojem terenów przewidzianych na cele mieszkaniowe.

11 Krajobraz

Dotychczasowy rozwój zagospodarowania na obszarze opracowania spowodował powstanie wykształconego zespołu zabudowy w typie podmiejskim. Walory krajobrazowe tym samym zostały już zdefiniowane. Dalsze zmiany w krajobrazie dotyczyć będą zwiększenia udziału antropogenicznych form zagospodarowania terenów. Powierzchnia terenów niezabudowanych będzie podlegać zmniejszeniu na rzecz terenów zabudowanych. Działania inwestycyjne w tym zakresie będą powodować uzupełnienie istniejących układów urbanistycznych, aż do wytworzenia zwartych kwartałów zabudowy na przeważającej części opracowania. Ograniczenie negatywnego wpływu na krajobraz działań inwestycyjnych podejmowanych w obszarach zurbanizowanych to przede wszystkim ustalenie standardu zabudowy i zagospodarowania terenów, który zapewni możliwość wkomponowania nowej zabudowy w istniejący układ przestrzenny. W przypadku analizowanego projektu planu warunek ten został spełniony. Przyjęte wskaźniki i parametry urbanistyczne gwarantują możliwość zachowania jednolitego standardu architektonicznego w wydzielonych kwartałach zabudowy. Standard ten, oprócz funkcji zabudowy, obejmuje również formę i gabaryt zabudowy oraz wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej i intensywności zabudowy. Wartości wskaźników ustalonych w projekcie planu nawiązują do zabudowy już istniejącej. Uniemożliwiają tym samym powstanie zabudowy wyróżniającej się w sposób nieuzasadniony w wykształconym zespole zabudowy. Przyjęty standard umożliwi także poprawę warunków zagospodarowania działek mających negatywny wpływ na odbiór walorów krajobrazowych w niektórych rejonach opracowania. Na kształtowanie walorów krajobrazowych na omawianym obszarze będą miały również pozytywny wpływ ustalenia projektu planu ograniczające możliwość lokalizacji urządzeń reklamowych i dowolności realizacji ogrodzeń. O trwałym odbiorze walorów krajobrazowych w granicach opracowania decydują również istniejące kompleksy położone w południowej części opracowania. Zachowanie lasów i zadrzewień umożliwi ochronę trwałych elementów krajobrazu i tym samym ograniczy zjawisko nadmiernych zmian krajobrazowych spowodowanych realizacją projektu planu. Zachowanie tych kompleksów złagodzi również odczucie zmiany walorów krajobrazowych po realizacji nowoprojektowanej drogi S7. Inwestycja ta będzie nowym elementem krajobrazu.

12 System powiązań przyrodniczych

Ustalenia projektu planu nie mają bezpośredniego wpływu na stan powiązań przyrodniczych obszaru opracowania z terenami zewnętrznymi. Połączenia te przebiegają w kierunku południowym. Terenami, które odpowiedzialne są za stan tych połączeń są kompleksy leśne skupione w okolicach południowej granicy opracowania. W projekcie planu tereny te zostały pozostawione w użytkowaniu leśnym. Została tym samym zachowana funkcja ekologiczna tych terenów. Powiązania, o których mowa zostaną jednak całkowicie przerwane po realizacji nowego przebiegu drogi krajowej nr 7. Droga będzie przebiegać w sąsiedztwie południowej granicy opracowania. Przerwanie połączeń przyrodniczych na kierunku południowym spowoduje całkowitą izolację obszaru opracowania od terenów KPN.

13 Transgraniczne oddziaływania na środowisko

Ustalenia projektu planu mają zasięg lokalny. Nie prognozuje się jego oddziaływania poza granice kraju.

14 Wpływ ustaleń planu na obszary chronione obejmujące granicami obszar opracowania

Zgodnie z informacjami zawartymi we wcześniejszych rozdziałach prognozy tereny znajdujące się w granicach opracowania znajdują się w całości w granicach otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego oraz częściowo są objęte granicami Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Otulina jest strefą ochronną dla obszaru objętego ochroną prawną. Lokalny charakter ustaleń projektu planu wyklucza możliwość istotnego oddziaływania tych ustaleń poza granice jego opracowania. Tym samym realizacja ustaleń planu nie będzie miała bezpośredniego wpływu na zakres ochrony obszarów znajdujących się w granicach Parku. W przypadku Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu podstawą do jego powołania była ochrona wyróżniających się krajobrazów o zróżnicowanych ekosystemach oraz funkcjach korytarzy ekologicznych. Zgodnie z informacjami zawartymi we wcześniejszych rozdziałach prognozy ustalenia projektu planu nie powodują istotnych zmian krajobrazowych oraz pozostają bez wpływu na stan funkcjonowania korytarzy powiązań ekologicznych. Biorąc pod uwagę powyższe nie stwierdza się niekorzystnego wpływu ustaleń projektu planu na podstawowy cel ochrony ustanowiony dla Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Projekt planu ustala również nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów wszystkich obostrzeń wynikających z przepisów prawa obowiązujących zarówno dla otuliny jak i obszaru chronionego krajobrazu.

Oprócz ustaleń dla Obszarów podlegających ochronie, w granicach opracowania, ochrony gatunkowej wymagają również ustanowione pomniki przyrody. Ochrona tych obiektów realizowana jest w projekcie planu poprzez nakaz zachowania obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych.

15 Wpływ ustaleń planu na obszary Natura 2000

Tereny objęte granicami opracowania nie mają bezpośrednich połączeń przyrodniczych z Obszarami Natura 2000 położonymi w granicach gminy Łomianki. Brak powiązań przyrodniczych oraz lokalny wymiar ustaleń projektu planu powoduje, że nie przewiduje się negatywnego wpływu działań związanych z realizacją tych ustaleń, na cel ochrony i integralność terytorialną Obszarów Natura 2000 położonych w najbliższym sąsiedztwie jego granic.

16 Ochrona zabytków i dóbr kultury

Projekt planu wskazuje obiekty wymagające ochrony ze względu na walory zabytkowe i kulturowe. Zasady ich ochrony ustalone w projekcie planu wyczerpują możliwy do osiągnięcia zakres, ze względu na przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

17 Przewidywane oddziaływania na ludzi

Realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na warunki życia zdrowia i życia ludzi. Pozytywne oddziaływanie projektu planu związane jest bezpośrednio z powiększeniem terenów przewidzianych na cele budowlane. Rozwój terenów inwestycyjnych pozwoli zaspokoić potrzeby lokalnej społeczności w zakresie mieszkaniowym i dostępności usług podstawowych. Zaspokojenie potrzeb społeczności lokalnej ma bezpośredni wpływ na wzrost komfortu życia mieszkańców obszarów objętych granicami opracowania. Poprawa warunków życia mieszkańców będzie również wynikiem zwiększonych nakładów gminy na infrastrukturę techniczną i komunikacyjną, w wyniku, których wzrośnie atrakcyjność wyposażenia dróg publicznych oraz zwiększy się dostępność zbiorczych systemów infrastruktury technicznej. Stosowanie ustaleń projektu planu w rozwoju zagospodarowania wpłynie również na poprawę wizerunku przestrzennego obszaru opracowania. Wysoki standard architektoniczno – przestrzenny zagospodarowania terenów w sposób zdecydowany poprawia komfort życia mieszkańców. Skutki rozwoju zagospodarowania będą miały jednak również wymiar negatywny. Wzrost liczby mieszkańców na obszarze opracowania spowoduje zwiększenie ruchu komunikacyjnego i indywidualnych źródeł ciepła, co przyczyni się do wzrostu zanieczyszczeń atmosfery i wzrostu hałasu w środowisku. Powiększenie zasięgu terenów inwestycyjnych spowoduje również zwiększenie ilości odpadów powstających na obszarze opracowania. Ustalony w projekcie planu nakaz dotrzymania dopuszczalnych norm emisji zanieczyszczeń i hałasu do środowiska gwarantuje jednak, że poziomy te nie osiągną wielkości zagrażających życiu ludzi. Odwołanie się w ustaleniach projektu planu do obowiązujących przepisów prawa w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów eliminuje zjawisko niekontrolowanego składowania odpadów. Istotnym czynnikiem wpływającym na jakość życia mieszkańców w obszarze opracowania będzie planowana droga S7. Emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych i hałasu z tej drogi może osiągnąć poziomy zbliżone do dopuszczalnych norm. Jedynym sposobem zabezpieczenia ludności w przypadku tej inwestycji jest zastosowanie ekranów akustycznych ograniczających poziom hałasu do środowiska. W przypadku zanieczyszczeń atmosfery spowodowanych funkcjonowaniem tej trasy zastosowanie skutecznych zabezpieczeń ludności jest ograniczone i trudne do realizacji. Pewne zastosowanie ograniczające może mieć realizacja pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż trasy.

- Negatywne oddziaływanie na ludzi może być spowodowane również urządzeniami infrastrukturą techniczną przebiegającymi przez obszar opracowania. Zagrożenie to dotyczy sieci o znaczeniu ponadlokalnym. W omawianym obszarze są to linie elektroenergetyczne 400 kV, 220 kV i 110 kV oraz

gazociąg DN 400 i rurociąg naftowy DN 250. W projekcie planu zastosowano ustalenia mające zabezpieczyć zdrowie i życie ludzi oraz ich mienie przed skutkami awarii tych urządzeń. W przypadku linii elektroenergetycznych również przed skutkami promieniowania elektromagnetycznego. Ustalenia projektu planu odwołują się do przestrzegania ograniczeń w zabudowie i w zagospodarowaniu terenu oraz w użytkowaniu obiektów, wynikających z przepisów odrębnych obowiązujących w strefach i pasach technologicznych wyznaczonych w projekcie planu dla tych urządzeń. I tak odpowiednio, dla linii elektroenergetycznych w projekcie planu wyznaczono pas technologiczny o szerokości od osi linii 30 m dla linii 400 kV, 25 m dla linii 220 kV i 15 m dla linii 110 kV.

- Dla gazociągu DN 400 wyznaczono strefę bezpieczeństwa, obejmującą pas terenu o szerokości 4 m licząc od osi gazociągu w obie strony. Obowiązujące przepisy odrębne powołane w ustaleniach projektu planu dla terenów położonych w granicach strefy wprowadzają ograniczenia w lokalizacji obiektów budowlanych wg funkcji wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz.640). Wreszcie dla rurociągu DN 250 wyznaczono strefę bezpieczeństwa obejmującą pas terenu o szerokości 12 m licząc od osi rurociągu w obie strony.

Dodatkowo obowiązuje zakaz realizacji zabudowy w odległości mniejszej niż 15 m od rurociągu.

Pozytywnym uwarunkowaniem dla życia i zdrowia mieszkańców na obszarze opracowania jest brak zagrożenia wystąpienia powodzi oraz zagrożenia wystąpienia zjawiska ruchów masowych ziemi i osuwisk. Granice obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w gminie nie obejmują terenów objętych granicami opracowania.

18 Przewidywane oddziaływania na dobra materialne

Wpływ ustaleń projektu planu na dobra materialne należy zaliczyć do oddziaływań pozytywnych. Objęcie granicami terenów inwestycyjnych działek niezabudowanych spowoduje wzrost ich wartości. Dalsze wzbogacenie dóbr materialnych nastąpi w wyniku realizacji na nich zabudowy. W stosunku do terenów już zabudowanych ustalenia projektu planu mają raczej charakter neutralny. W myśl ustaleń projektu istniejące zagospodarowanie i zabudowa zostaje zachowana. Przeprowadzenie zmian w warunkach zagospodarowania tych terenów zależy wyłącznie od ich właściciela. W projekcie planu nie wprowadzono również ustaleń, które powodowałyby obniżenie wartości gruntów. Negatywny wpływ na dobra materialne w granicach opracowania mogą mieć jedynie awaria infrastruktury technicznej i katastrofy komunikacyjne. Zjawiska te mają charakter losowy i są trudne do przewidzenia, tym samym ich wpływ na dobra materialne nie ma istotnego wpływu.

VII. OCENA SKUTKÓW DLA OBSZARÓW I OBIEKTÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ PRZYRODNICZĄ

Jak określono w poprzednich rozdziałach prognozy obszar opracowania znajduje się w granicach otuliny Kampinoskiego Parku Narodowego oraz częściowo w granicach Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wprowadzone w projekcie planu zasady zagospodarowania mogą być realizowane, zgodnie z ustaleniami projektu, wyłącznie przy uwzględnieniu przepisów prawa obowiązujących dla wyżej wymienionych obszarów. Ustalenie to uniemożliwia realizację inwestycji, które mogłyby wpływać znacząco na cel ochrony, dla którego powołano te Obszary. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej ustalenie to wyczerpuje zakres możliwych do wprowadzenia w planie miejscowym ustaleń ochronnych wynikających z innych przepisów prawa. Ewentualne niejasności w zakresie negatywnego oddziaływania inwestycji na Obszary podlegające ochronie, które mogą wynikać na etapie projektowania inwestycyjnego po wejściu w życie ustaleń projektu planu, będą rozstrzygane na podstawie przepisów dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397, ze zmianami) inwestycje takie będą wymagały przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Ustalenia projektu planu dla istniejących pomników przyrody, podobnie jak dla Obszarów podlegających ochronie, wyczerpują możliwy do uzyskania w planie miejscowym zakres ochrony. Ochrona pomników odbywa się na podstawie przepisów Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 poz. 1651, ze zmianami), ustalenia projektu planu tym samym mogą odnosić się do tych przepisów. Zastosowanie ich gwarantuje jednak niezbędną ochronę pomników przyrody.

W zakresie obszarów i obiektów chronionych położonych w granicach gminy, ale poza granicami opracowania, nie przewiduje się żadnego negatywnego oddziaływania związanego z realizacją planu. Obszar opracowania nie jest powiązany przyrodniczo z tymi obszarami, a większość ustaleń ma charakter lokalny.

VIII. OCENA STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W obszarze projektu planu znaczące oddziaływanie na środowisko dotyczy przede wszystkim terenów już zmienionych antropogenicznie. Są to tereny zabudowane lub tereny nieużytków rolniczych, na których nie prowadzi się upraw rolnych w dłuższych okresach czasu. Tereny takie nie wykazują struktury biotycznej umożliwiającej poprawę warunków środowiska do stanu umożliwiającego aktywny udział w systemie przyrodniczym gminy. W przypadku terenów zabudowanych poprawa stanu środowiska jest w zasadzie niemożliwa.

Tereny niezabudowane, wykazujące większe wartości przyrodniczo – krajobrazowe zostały przeznaczone na cele budowlane w projekcie planu. Oddziaływanie spowodowane realizacją ustaleń projektu planu na te tereny nie będzie znaczące.

IX. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Prace projektowe nad sporządzaniem projektem planu rozpoczęte zostały od wykonania analiz dotyczących istniejącego stanu zagospodarowania terenów, struktury własności, wydanych decyzji administracyjnych, celów ochrony dla obszarów i obiektów prawnie chronionych oraz zamierzeń inwestycyjnych wynikających z polityki przestrzennej gminy określonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i wniosków złożonych w trakcie procedury planistycznej. Analizowano również ograniczenia inwestycyjne wynikające z uwarunkowań lokalnych i ponadlokalnych, obejmujących również strefy oddziaływania infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Projekt planu wykonany po przeprowadzonych analizach podlegał licznym korektom, które wynikały, z konieczności uściślenia przyjętych rozwiązań planistycznych w zakresie standardu architektoniczno – urbanistycznego dla określonych przeznaczeń terenu, modyfikacji ustaleń w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, stanowiących zadania własne gminy oraz nasilenia zmian w środowisku dla obszarów podlegających ochronie i obszarów wykazujących wysokie walory – przyrodniczo krajobrazowe, szczególnie w kontekście zachowania powiązań przyrodniczych.

XI. OCENA ZGODNOŚCI PROJEKTU PLANU Z ZALECENIAMI OKREŚLONYMI W OPRACOWANIU EKOFIZJOGRAFICZNYM

Wytyczne ekofizjograficzne wskazane w najbardziej aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym zostały opisane we wcześniejszych rozdziałach prognozy. Wytyczne w opracowaniu zostały określone dla wydzielonych stref funkcjonalno - rozwojowych. Ustalenia projektu planu uwzględniają wyznaczony w opracowaniu ekofizjograficznym podział na jednostki wyróżniające się ze względu na uwarunkowania środowiskowe. Zgodność ustaleń projektu planu z opracowaniem ekofizjograficznym jest zachowana przede wszystkim w zakresie ustalonego przeznaczenia terenów. Zróżnicowane funkcje terenów zwierających się w ustalonym przeznaczeniu zasadniczo pokrywają się z delimitacją środowiskową określoną w opracowaniu ekofizjograficznym. Pewne niewielkie różnice występują jedynie na granicy stref i są spowodowane analizą uwarunkowań formalno – prawnych wykonaną przed sporządzeniem projektu planu. Ustalenia szczegółowe dla wydzielonych terenów, ale również obszarów i obiektów podlegających ochronie w granicach projektu planu uwzględniają wytyczne ekofizjograficznej nie odbiegają od nich.

X. OCENA ZGODNOŚCI PROJEKTU PLANU Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI Z ZAKRESU OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY ORAZ ZABYTKÓW I DÓBR KULTURY

W projekcie planu rozpoznano obszary i obiekty podlegające ochronie w jego granicach. Konstrukcja ustaleń planu odwołuje działania ochronne dla obiektów i obszarów podlegających ochronie na podstawie przepisów z zakresu ochrony środowiska, przyrody, prawa wodnego oraz zabytków i dóbr kultury do obowiązujących przepisów prawa. Jest to zgodne z techniką prawodawczą. Odwołanie do obowiązujących przepisów prawa wskazuje równocześnie na konieczność uwzględnienia tych przepisów we wszelkich działaniach inwestycyjnych prowadzonych po wejściu w życie projektu planu. Oprócz ustaleń dotyczących bezpośrednio obiektów i obszarów podlegających ochronie w projekcie planu uwzględniono również konieczność przestrzegania przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wykonano analizę gruntów w podziale na te, które wymagają zgody na zmianę przeznaczenia i te, które takiej zgody nie wymagają. Dla gruntów wymagających zgody zmiana przeznaczenia jest uwarunkowana uzyskaniem stosownej decyzji administracyjnej przewidzianej w przepisach Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

XI. OCENA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU OGRANICZENIE POTENCJALNYCH NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

W projekcie planu ustalono zasady umożliwiające ograniczenie negatywnych oddziaływań na wszystkie komponenty środowiska możliwe do umieszczenia w akcie prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy. Ustalenia te dotyczą rozwiązań systemowych w obszarze planu, które muszą być uwzględniane w zagospodarowaniu poszczególnych terenów. Główne z tych ustaleń to: ograniczenie możliwości realizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, uregulowanie gospodarki wodno – kanalizacyjnej w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie środowiska, uregulowanie zasad dostawy ciepła w sposób zgodny z przepisami prawa, ustalenie nakazu uwzględnienia w systemie usuwania i unieszkodliwiania odpadów obowiązujących przepisów prawa oraz przyjęcie kwalifikacji terenów w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Grupę bardziej szczegółowych ustaleń stanowią ustalenia dla wydzielonych w projekcie terenów o różnych zasadach zagospodarowania określające minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej czy ograniczenia w zakresie intensywności zabudowy i dopuszczonego gabarytu zabudowy. Rozwiązania bardziej szczegółowe nie są przedmiotem planu i nie mogą być ustalone w akcie prawa miejscowego. Będą one realizowane na etapie przygotowania i realizacji inwestycji.

Odstąpienie od przeznaczania terenów na cele inwestycyjne, w zasięgu wskazanym w projekcie planu, nie ma uzasadnienia w kierunkach polityki przestrzennej gminy. Kierunki te zostały pokreślone w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy musi być zgodny z ustaleniami studium. Ze względu na ograniczony zasięg przestrzennym sporządzanego projektu studium stało się podstawą do określenia zależności i powiązań przestrzennych obszaru opracowania z innymi obszarami w gminie Łomianki. Delimitacja przestrzenna ustaleń studium ma uzasadnienie w układzie funkcjonalno – przestrzennym i nie powoduje konfliktów z uwarunkowaniami występującymi na obszarze opracowania.

XII. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejszy prognoza stanowi opracowanie wykonane w celu oceny skutków wpływu sporządzanego projektu planu miejscowego i pozostaje w ścisłym związku uchwałą Rady Miejskiej w Łomiankach w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze objętym granicami planu. Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wymóg sporządzenia prognozy jest konsekwencją określonego w ustawie rozwiązania, zgodnie z którym sporządzenie lub zmiana przyjętego programu, planu, strategii wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji celem prognozy jest:

- analiza oraz ocena środowiska przyrodniczego ze wskazaniem istniejących problemów na obszarze planu, a także przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko,
- przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na obszary Natura 2000 a także na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu,
- przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków w techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Sporządzenie prognozy rozpoczęto od przedstawieniem celu, zasady oraz metodyki jej opracowania, wraz ze wskazaniem materiałów źródłowych.

Kolejnym etapem sporządzania prognozy było oszacowanie stanu i funkcjonowania środowiska, w granicach opracowania i jego powiązań z terenami sąsiednimi. Scharakteryzowano poszczególne komponenty środowiska, w tym rzeźbę, budowę geologiczną, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, szatę roślinną, krajobraz oraz powiązania przyrodnicze. Następnie zidentyfikowano obiekty i obszary podlegające ochronie w granicach opracowania. Identyfikację przeprowadzono również dla obszarów stanowiących ograniczenia inwestycyjne i mogących być źródłem zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi. Zbadano stopień powiązań obszaru opracowania z prawnie ustanowionymi formami ochrony przyrody, w innych częściach gminy Łomianki, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów Natura 2000.

W prognozie przedstawiono informację w zakresie kierunków polityki przestrzennej gminy dla obszaru opracowania, wynikających z ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy Łomianki. Określono również wytyczne ekofizjograficzne wynikające dla obszaru opracowania z najbardziej aktualnego opracowania ekofizjograficznego.

Po przedstawieniu istniejącego stanu środowiska i ochrony jego komponentów oraz wytycznych wynikających z dokumentów studialnych przystąpiono do analizy ustaleń projektu planu, do którego sporządza się niniejszą prognozę. Analizie podlegały rozwiązania przestrzenne projektu, ustalenia z zakresu ochrony środowiska oraz obiektów i obszarów podlegających ochronie prawnej. Przeanalizowano również ustalenia projektu planu pod kątem oddziaływania na środowisko zastosowanych rozwiązań w zakresie infrastruktury technicznej.

Analiza ustaleń projektu planu umożliwiła określenie zmian aktualnego stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu. Analiza ta umożliwiła również określenie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska, wraz z określeniem największych zagrożeń dla środowiska spowodowanych wejściem w życie ustaleń projektu planu. Wpływ ustaleń planu, wraz zagrożeniami, został oceniony osobno dla powietrza atmosferycznego, hałasu, wód powierzchniowych i podziemnych, krajobrazu, gleb, powierzchni ziemi, szaty roślinnej, bioróżnorodności, powiązań przyrodniczych, świata zwierząt, obiektów i obszarów podlegających ochronie, w tym ze względu na wartości zabytkowe i kulturowe oraz zdrowia, życia i mienia ludzi. Określając wpływ ustaleń planu wzięto pod uwagę aktualny stan poszczególnych komponentów środowiska, wskazując stopień ich zanieczyszczenia lub czynniki powodujące emisję, szczególnie w zakresie promieniowania elektromagnetycznego i hałasu. W tej części prognozy odniesiono się również do wzrostu ilości powstających odpadów, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i tran granicznego oddziaływania na środowisko. Zidentyfikowanie i opisanie wpływu ustaleń projektu planu pozwoliło następnie sformułować ocenę przewidywanych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko.

Kolejne rozdziały niniejszej prognozy wskazują ocenę skutków realizacji projektu planu dla obiektów i obszarów podlegających ochronie przyrodniczej oraz ocenę stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem. Wskazano również rozwiązania alternatywne analizowane w prowadzonej procedurze planistycznej. Oceniono również zgodność projektu planu z przepisami prawa obowiązującymi dla obiektów i obszarów podlegających ochronie, wytycznymi ekofizjograficznymi oraz wykonano ocenę rozwiązań mających na celu ograniczenie potencjalnych negatywnych oddziaływań projektu planu na środowisko.

W wyniku przeprowadzonych analiz można stwierdzić, że oddziaływanie ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko będzie miało wymiar najmniejszy możliwy do osiągnięcia ze względu na stan wiedzy i możliwości regulacji prawnych przewidzianych w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Prognozowane oddziaływania związane bezpośrednio z rozwojem terenów przeznaczonych na cele budowlane będą miały charakter lokalny i nie wpłyną w sposób znaczący na środowisko przyrodnicze oraz ludzi. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała również wpływu na cele ochrony na obszarach Natura 2000 oraz inne obszary podlegające ochronie, zabytki i dobra materialne.